

Святкування Дня науки в Україні, започаткованого в роки її незалежності, мабуть, можна назвати однією з найбільш вдалих ініціатив, яка прижилася. Але нині це не тільки данина традиції. «Це особливо важливо сьогодні, коли наша держава переживає нелегкі часи і коли саме національна наука дає нам підстави вважати, що за будь-яких труднощів ми неодмінно переможемо», – сказав, відкриваючи урочисте засідання з нагоди професійного свята науковців, заступник міністра освіти і науки України М. Стріха. На засіданні були зачитані вітання від перших осіб держави, надіслані науковцям. А напередодні всіх, причетних до цього свята, привітав міністр освіти і науки С. Квіт («Світ», №17–18, <http://g.ua/DFmP>).

«Сьогодні ваша подвижницька праця набуває особливого значення, адже перед державою стоять надто відповідальні завдання забезпечення економічного, соціального та культурного розвитку України, її надійної обороноздатності. Саме сучасна наука, продукуючи оборонні технології найвищої якості, покликана стати гарантом сили й безпеки країни», – наголошує Президент України П. Порошенко у вітанні працівникам наукової сфери.

У своєму вітанні Голова Верховної Ради України В. Гройсман зазначив, що український парламент визнає значущу роль науки в інтеграції до Європейського Співтовариства, економічному піднесенні держави, а тому «Верховна Рада України і надалі працюватиме над створенням сприятливих умов для функціонування та розвитку науково-технічної сфери, забезпечення потреб суспільства і держави в технологічному розвитку».

Про те, що саме в цей час наша країна особливо потребує нових конструктивних ідей та успішного їх втілення – заради зміцнення обороноздатності, піднесення економіки та соціальної сфери, ішлося у вітальному слові Прем'єр-міністра України А. Яценюка.

Своїх колег сердечно привітав із професійним святом президент Національної академії наук України Б. Патон. У вітальній адресі, яку зачитав віце-президент НАН України А. Загородній, наголошено на тому, що складні умови сьогодення поставили перед наукою масштабні завдання. Це й зрозуміло, адже, як сказано у вітанні, «майбутнє нашої держави, її інноваційний розвиток та процвітання залежить від забезпечення високого рівня науки, освіти та технологій. Саме наука має стати інтелектуальною платформою для встановлення миру та спокою в нашій державі, її якісного оновлення». Академік Б. Патон також нагадав, що наукова діяльність – це щоденна самовіддана, напружена, відповідальна праця, і науковці, незважаючи на складності і перешкоди, повинні докласти всіх зусиль для

розвитку української науки, зростання її престижу, посилення її ролі як важливого чинника модернізації держави.

Голова Державної служби інтелектуальної власності України А. Жарінова привітала присутніх із професійним святом та запевнила, що очолюване нею відомство зробить усе можливе для того, щоб забезпечити охорону інтелектуальної власності учених.

Під час урочистого засідання **Посол Республіки Корея в Україні Сол Кьон Хун, вітаючи науковців, наголосив** на великих перспективах України та Кореї щодо тісної співпраці, адже, з його слів, наша країна добре відома своєю потужністю у фундаментальних дослідженнях.

Уже традиційно після завершення урочистостей «Світ» звернувся до вивуватців свята із, можливо, не зовсім святковим запитанням: як українська наука повинна доводити владі і суспільству (зрештою, чи повинна?), що без неї не буде того європейського і цивілізаційного поступу, про який Україна голосно заявила і з якого, віриться, вже ніколи не зійде? Ось що думають з цього приводу науковці.

А. Гуржій, віце-президент Національної академії педагогічних наук України, академік НАПН:

«Спробую сказати прямо: доводити треба роботою такого рівня, такого гатунку і такої необхідності, що коли виникне бодай лише думка про скорочення бюджету на науку, під Кабміном стоятиме 20-тисячна демонстрація людей, які скажуть: що ви робите? як же нам жити без науки?..»

Р. Влох, директор Інституту фізичної оптики ім. О. Г. Влоха, професор:

«Відповідно до закону про науково-технічну діяльність на науку повинно бути виділено 1,7 відсотка ВВП. Ця норма впродовж усього життя закону не виконувалася. Мабуть, це тому, що не було державницьких інтересів у минулої влади. Тепер ми маємо зміни, які відбулися після Революції Гідності. Поки що важка економічна ситуація і війна на сході не дозволяють виділяти тих коштів, які так необхідні для науки. Ми повинні відстоювати свої інтереси, як відстоює їх будь-яка сфера національної економіки. Національну науку розвиває національна економіка. Без неї наука не буде затребувана. І ця економіка повинна бути наукомісткою, в першу чергу. Тоді Україна вийде з того колапсу, в якому опинилася».

М. Находкін, професор Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, академік НАН України:

«Наука все одно переможе, які б катаклізми її не спіткали. Вона вже пережила багато випробувань... Справжня наука все одно переможе, бо без

неї немає життя. Наука – така діяльність, яка сама по собі доводить, що вона потрібна...».

В. Грінченко, директор Інституту гідромеханіки НАН України, академік НАН України:

«Наука – дійсно, специфічна галузь людської діяльності. Вона чимось схожа на людей, яким вдягають на голову кульок – і дихати нічим. От якщо в науки зникає можливість своє знання кудись винести, десь застосувати – вона може задихнутися, вмерти, залишаючись розірваною з навколишнім світом... Сьогодні, коли ми говоримо про реформи в Україні, то першим рядком має бути записано, що всі реформи, зрештою, повинні дати вихід у життя науці, науковим досягненням, науковому розумінню того, що твориться у світі. Крім усього іншого, ми і технологічно «вивалилися» з навколишнього світу. Дуже велика небезпека для країни – стати країною безграмотних людей. А така небезпека, на жаль, у нас є. Зараз я навіть змінив напрям своїх досліджень: будучи акустиком, зайнявся медичною акустикою. Я готовий до нових викликів. Але в країні має бути така атмосфера, щоб у зернини з'явилося бажання прорости. У науки таке бажання є. Ми хочемо рости і бути корисними. Але якщо немає дощу...» *(Волинська М. Сьогодні ставить перед наукою масштабні завдання // Світ (<http://g.ua/DFU4>). – 2015. – № 19–20 (травень). – С. 1, 4).*